

Arrest

nr. 273 376 van 30 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. VERSTRAETEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Mosoel. U bent een moslim van Koerdische origine. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

U groeide op in Mosoel en verhuisde in 2005 samen met uw familie naar Fayida, Domiz in de provincie Duhok in Iraaks Koerdistan (KRI). In 2008 vertrok uw vader I.T.S. (CG:X) uit Irak uit vrees voor terrorisme. Op 27 februari 2009 diende uw vader een verzoek om internationale bescherming in in België. Op 28 december 2009 verkreeg hij de vluchtelingenstatus. U, uw moeder en uw broers en zussen bleven in Domiz wonen. Op 14 maart 2013 trouwde u met S.M.A..

In Domiz werkte u aanvankelijk als schilder maar door de oorlog met IS was er minder werk. Om die reden begon u te werken bij A.K., een alcoholhandelaar. Uw taak was het laden en lossen van alcohol. U hield dit werk geheim voor uw familie. Af en toe nam u alcohol mee naar huis om samen met uw vrienden op te drinken. Een keer kwam een van uw vrienden dronken thuis. Zijn vader betrapte en vroeg waar hij de alcohol vandaan had. Uw vriend vertelde zijn vader dat u bij een alcoholhandelaar werkte. De vader van uw sprak uw moeder hierover aan, uw vrouw ving het gesprek op. Vervolgens werd u aangesproken door uw schoonvader, hij droeg u op te stoppen met werken bij de alcoholhandelaar en u moest ook opnieuw naar de moskee gaan. U zei tegen hem dat u geen andere keuze had dan verder te werken. Uw vrouw ging mee met haar vader naar haar familie. Daarna stelde uw schoonvader u voor de keuze, stoppen met uw werk of scheiden van uw vrouw. De broers van uw vrouw echter waren het er niet mee eens en dreigden dat u niet mocht scheiden. U nam een advocaat onder de arm en scheidde op 7 oktober 2018 van uw vrouw. Na de scheiding kwamen uw schoonbroers twee of drie keer naar uw huis, ze sloegen en bedreigden u met de dood. In november 2018 belde uw schoonvader uw moeder met de boodschap dat u het land moest verlaten en niet langer in Irak kon leven.

Op 9 november 2018 verliet u Irak. Via Turkije reisde u samen met uw minderjarige broer S.R.T.S. (19/21125) naar Griekenland, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. R. kwam via gezinshereniging naar België en diende op 20 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in, zijn verzoek werd op 25 maart 2020 afgewezen. Zijn beroep bij de RvV werd 27 oktober 2020 afgewezen. U wachtte de behandeling van uw verzoek in Griekenland niet af en reisde in de zomer van 2020 naar België, waar u op 7 september 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Op 2 december 2020 werd uw oom aangevallen door uw schoonbroers.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: paspoort, rijbewijs, identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, rantsoenkaart, volmacht, echtscheidingsakte, huwelijksakte, geboorteakte en het paspoort en foto's van uw oom.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer bedreigd en gedood te worden door de broers van uw ex-vrouw (p.13).

U verklaart dat uw problemen begonnen omwille van uw werk bij de alcoholhandelaar A.K. (p.7). Het CGVS betwist niet dat u van 2015 tot 2018 als magazijnier A.K. werkte. U slaagt er echter niet in aannemelijk dat dit werk leidde tot de vervolgingsfeiten die u voorhoudt.

Ten eerste slaagt u er niet in aannemelijk te maken in welke mate uw werk bij de alcoholhandelaar geheim was. U werkte van 2015 tot 2018 enkele dagen per week bij A.K.. U beweert dat u 's nachts naar buiten ging om te werken. Niemand van uw familie wist dat u daar werkte, tegelijkertijd zou er nooit door uw vrouw of broers gevraagd zijn waar u 's nachts naartoe ging (p.8). Dit is eerder onwaarschijnlijk aangezien jullie allemaal in hetzelfde huis woonden. Dat u geen helder beeld schept van in hoeverre uw familie op de hoogte was van uw werk doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uw vrouw en haar familie zouden te weten gekomen zijn dat u bij de alcoholhandelaar werkte nadat een vriend van u dronken thuiskwam. Hij zou tegen zijn vader verklapt hebben wat voor werk u deed (p.9). U biedt geen goede verklaring waarom uw vriend bij zijn vader over uw werk zou vertellen, dit had voor u immers kwalijke gevolgen kunnen hebben. U houdt het op dronkenschap (p.9). Vervolgens zou de vader van uw vriend uw moeder hebben aangesproken. Uw vrouw zou dit gehoord hebben en bracht vervolgens haar vader op de hoogte.

Het is opvallend dat u op geen enkel moment ontkende bij de alcoholhandelaar gewerkt te hebben. De enige bron waarover uw schoonvader beschikte was immers uw dronken vriend. Daarbij is alcohol vrij

verkrijgbaar in de KRI. U zou dus ook zelf drank gekocht kunnen hebben in Dohuk of een yezidi-dorp (p.9). Gezien u in de drie jaar voordien steeds probeerde uw werk geheim te houden, kan redelijkerwijs aangenomen worden dat u ook wanneer uw schoonvader vragen stelt, u probeerde uw werk geheim te houden. U deed echter het tegenovergestelde en ging de confrontatie aan, u zou het gezegd hebben dat uw schoonvader zijn probleem was of hij het met uw werk eens was of niet (p.7). U maakt niet aannemelijk waarom uw gedrag zo omsloeg. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Na de vermeende confrontatie met uw schoonvader over uw werk bij de alcoholhandelaar, droeg uw schoonvader u op om te scheiden van uw vrouw. U nam een advocaat in de arm en regelde de scheiding (doc.6,7). De broers van uw ex-vrouw waren het niet eens met de scheiding en kwamen naar uw huis en bedreigden en sloegen u. Ten eerste zijn uw verklaringen over de aanvaringen met die broers weinig gedetailleerd en niet helemaal consistent. U verklaart dat de broers naar uw huis kwamen, u bedreigden en u sloegen (p.10). Nadat u om verduidelijking gevraagd werd zei u dat het om gewoon dreigementen ging, we gaan je doden. Vervolgens herhaalde u in dezelfde algemene bewoordingen dat ze u bedreigden omwille van de scheiding (p.11). U liet na te specificeren wie wat zei en bij welk van de verschillende incidenten die u aanhaalt dit juist gebeurde. U maakt ook niet duidelijk wanneer en hoe vaak de broer u precies bedreigden. Er werd u meerdere keren expliciet gevraagd werd om verduidelijking, maar u antwoordde steeds in dezelfde algemeenheden. Bij DVZ zei u dat de broers twee keer naar uw huis kwamen voor uw echtscheiding, maar dat de burens telkens tussenkwamen (vragenlijst CGVS). Tijdens uw persoonlijk onderhoud zei u dat de burens de laatste keer tussenkwamen (p.11). En dat u zowel voor als na de echtscheiding bedreigd werd (p.10). U slaagt er niet in een consistent verloop te schetsen van de vermeende bedreigingen en aanvallen die u voorhoudt. Uw weinig gedetailleerde en inconsistente verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tenslotte moet benadrukt worden dat u vanuit de stam niet werd aangesproken op uw werk of alcoholgebruik (p.9). U vermeldt evenmin incidenten met de bredere maatschappij in verband met uw alcoholgebruik of werk. De vermeende feiten die u aanhaalt bevinden zich dus louter in de familiale sfeer.

U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw paspoort, rijbewijs, identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, rantsoenkaart, volmacht, echtscheidingsakte, huwelijksakte en geboorteakte hebben louter betrekking op uw identiteit en afkomst uit Irak en uw huwelijk dewelke niet betwist worden door het CGVS. Uit de foto's en de kopie van het paspoort van S.S.I. die u voorlegt kan alleen blijken dat deze man verwondingen aan zijn gezicht opliep. U toont niet aan dat de man in kwestie uw oom is of dat hij aangevallen werd als gevolg van uw probleem met uw schoonbroers.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021** (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden.

Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. U verklaart dat u sinds 2005 in Fadiya in de provincie Duhok woonde en over een vaste verblijfplaats beschikte (p.4). Verder bent u getrouwd en gescheiden in Dohuk en kon u verschillende identiteitsdocumenten laten opmaken in Dohuk (p.6). Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Duhok te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het **EASO**

Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_de_veiligheidssituatie_in_de_kar_20191120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en de verdeling van de inkomsten uit de olieproductie. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIS maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces (ISF), pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In

de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIS plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIS-activiteiten, geniet ISIS steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. De meeste activiteiten en aanvallen van ISIS vinden plaats in het district Makhmur van de provincie Erbil. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIS-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen. Daarnaast voerde in 2019 en 2020 de internationale coalitie onder leiding van de Verenigde Staten, samen met de peshmerga en Iraakse veiligheidstroepen operaties uit tegen ISIS-cellen in het district Makhmur.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. Sinds 2018 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het Turkse leger voert daarnaast ook grondoperaties uit in de gebieden grenzend aan Turkije en richtte militaire bases op op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen vooral in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil is toegenomen. De Turkse lucht- en grondoperaties duurden voort in de eerste helft van 2020. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. Deze lucht- en grondoperaties, die voornamelijk plaatsvinden in de provincies Dohuk en Erbil en in mindere mate in Suleymaniyah, veroorzaken daarnaast ook ontheemding van inwoners van dorpen in de betrokken gebieden. Eenheden van de Iraakse grenswacht hebben in juli 2020 in overleg met Turkije posities ingenomen aan de Turks-Iraakse grens met als doel een de-escalatie van het conflict tussen Turkije en de PKK en het vermijden van burgerslachtoffers. Ook eenheden van de peshmerga namen posities op de grens in.

Sinds een vijftal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran), PDK (Kurdistan Democratic Party) en PJAK (Kurdistan Free Life Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI-, PDK-, en PJAK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019**) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniyah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Duhok in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Duhok een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Duhok actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Duhok. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 van de Vreemdelingenwet ;
- artikel 1A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 (hierna: Conventie van Genève) ;
- artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen dd. 31/01/1967;
- schending van artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
- schending van het art. 62 Vreemdelingenwet – de schending van de materiële motiveringsverplichting;
- het zorgvuldigheidsverplichting ;
- het redelijkheidsbeginsel."

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"[...]

4-3.

Aangaande het asielrelaas en de vluchtmotieven van de verzoeker

-4-3.1.

Vooreerst stelt het Commissariaat-Generaal dat zij niet betwist dat verzoekende partij ooit bij de alcoholhandelaar A.K. heeft gewerkt van 2015 tot 2018. Echter meent zij dat verzoeker de hieruit voortvloeiende vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft weten maken.

Zo stelt het CGVS ten eerste dat verzoeker er niet slaagde aannemelijk te maken in welke mate zijn werk bij de alcoholhandelaar geheim was. Hij werkte daar van 2015 tot 2018 en ging enkel 's nachts werken, doch niemand van zijn familie was hiervan op de hoogte.

Verzoeker wenst hierbij op te merken dat hoewel de alcoholhandelaar A.K. 'niet officieel was, dit natuurlijk niet geheim was. Indien niemand enige weet zou hebben van deze alcoholhandelaar, zou verzoeker nooit klanten hebben gehad.

Het is ook niet zo dat verzoekers familie nooit niet achter zijn werk vroeg, doch verzoeker antwoordde altijd dat hij op verschillende plaatsen ging werken en dat dit ook elke keer anders was.

Verzoeker heeft dit ook zo verklaard tijdens zijn persoonlijk onderhoud: [...]

-4-3-2.

Verder motiveert het CGVS dat verzoeker geen afdoende verklaring kon geven waarom die dronken vriend tegen zijn vader zou verklaard hebben dat hij werkte voor u in de alcoholhandel. Verzoeker volhard hier in de verklaringen die hij heeft afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud, dat met name die vriend dronken was en ook door zijn vader werd geslagen en aldus geen keuze had dan op te biechten dat hij dronken was geworden in het bijzijn van verzoekende partij.

-4.3.3.

Het Commissariaat-Generaal is ook verbaasd dat toen het werk van verzoeker aan het licht kwam, verzoekende partij dit ook nooit heeft ontkent ten opzichte van zijn schoonvader, zeker gezien het enige bewijs afkomstig was van die dronken vriend en verzoeker al die jaren zijn werk geheim heeft proberen houden voor zijn familie.

Verzoeker wenst hierbij op te merken dat zijn schoonvader het had vernomen van de vader van zijn dronken vriend, en die vader had het aan zijn moeder en schoonvader verteld, waardoor ondertussen zoveel mensen op de hoogte waren, dat verzoeker niet anders kon dan toegeven.

Verzoeker heeft ook tegen zijn schoonvader verteld dat door het werk dat hij deed, hij wel inkomsten genereerde, waardoor hij ook zijn echtgenote kon onderhouden. Door de opkomst van IS was er heel weinig werk en verzoeker diende te overleven op welke manier dan ook. Hij verklaarde dan ook dat hij enkel uit noodzaak deze job had aangenomen en dat heeft hij ook zo verklaard tegen zijn schoonvader.

-4-3-4.

Het Commissariaat-Generaal stelt ook in haar bestreden beslissing dat verzoekende partij bijzonder weinig gedetailleerde verklaringen kon afleggen over de bedreigingen die verzoeker verkreeg van de broers van zijn echtgenote, zeker omdat verzoeker ondertussen al gescheiden was van zijn vrouw.

Verzoeker wenst hierop de volgende verduidelijkingen aan te brengen.

Zo waren de broers van zijn echtgenote tegen de scheiding en waren zij ook meerdere keren naar hem toe gekomen om bedreigingen te uiten indien verzoeker wel zou scheiden. Zij wilden dat verzoeker stopte met het werk dat hij deed en zich moest beginnen gedragen als een goede moslim, omdat anders hun zus, oneer aangedaan zou worden.

Dat verzoekers vrouw als een alleenstaande en gescheiden vrouw door het leven zou moeten gaan, konden de broers gewoon niet aanvaarden, omwille van het stigma dat hierrond heerst in Irak.

De broers zijn zo'n 2 a 3 keer langs gekomen bij verzoeker, de laatste keer was verzoeker al in België. Bij deze laatste keer is zijn familie al aangevallen en werd zijn oom zwaar toegetakeld, wat ook blijkt uit de foto's die verzoeker heeft neergelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Verzoeker kan dan ook zijn verklaringen staven met geloofwaardige documenten.

-4-3.5.

Uit de uiteenzetting hierboven blijkt dat het Commissariaat-Generaal onredelijk is in haar motivering en is de bestreden beslissing niet zorgvuldig genomen.

Het Commissariaat-Generaal toont niet aan in haar bestreden beslissing dat verzoeker, omwille van het feit dat hij alcohol verkocht, niet gevisieerd zal worden bij een terugkeer naar Irak.

Door dit niet te doen, getuigt dit niet van een zorgvuldig onderzoek, noch van een gedegen onderzoek in de zin van artikel 48/3 Vw.

Dat de verzoekende partij minstens erkend had dienen te worden.

De bestreden beslissing dient hervormd, dan wel vernietigd te worden.

4-4-

Aangaande de nood aan subsidiaire bescherming overeenkomstig het artikel 48/4. Vw

- 4.4.1.

Aangaande de subsidiaire bescherming onder het artikel 48/4. Vw

Het artikel 48/4 Vw stelt het volgende: [...]

Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat verzoeker niet afkomstig is van een regio waar er sprake is van willekeurig geweld zoals omschreven in artikel 48/4 Vw.

De verzoekende partij kan zich hiermee niet akkoord verklaren.

De motivering van het CGVS is op dit punt niet ernstig te noemen. Het CGVS voldoet hier immers niet aan haar onderzoeksbevoegdheid, noch houdt zij terdege rekening met alle elementen in het dossier.

- 4.2.2.

Vooreerst wenst verzoekende partij op te merken dat hoewel de bestreden beslissing uitvoerig motiveert over de veiligheidssituatie in Irak, het CGVS volledig nalaat om een grondig onderzoek te voeren naar het profiel van verzoeker als alcoholhandelaar in Irak!

Nogmaals, het CGVS betwist niet in de bestreden beslissing dat verzoeker alcohol verkocht!

Dit getuigt uiteraard niet van enig zorgvuldig onderzoek!

-4.2.3.

Dit is echter geen belangrijk element, gezien het **EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021** duidelijk stelt dat zulke profielen wel degelijk een ernstig gevaar kunnen lopen in Irak: [...]

-4.2.4.

Volgens het recente EASO rapport blijkt dus duidelijk dat personen die alcohol verkopen in Irak, wel degelijk specifiek geïdende kunnen worden.

Ditzelfde rapport toont ook aan dat verzoekers profiel als alcoholhandelaar wel degelijk een bijzonder onderzoek vraagt en dat hiermee ook rekening gehouden moet worden bij de beoordeling aan de nood aan subsidiaire bescherming: [...]

De bestreden beslissing toont niet aan dat met verzoekers profiel als alcoholhandelaar rekening werd gehouden bij de beoordeling aan de nood aan subsidiaire bescherming, en dit hoewel het CGVS hier geen twijfel over heeft!

-4.2.5.

Ook met betrekking tot de beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Duhok, is het Commissariaat-Generaal niet grondig geweest.

Zo verwijzen zij voor hun onderzoek naar de veiligheidssituatie Duhok naar EASO rapporten van 2019 en als meest recente, oktober 2020!

Dat verzoekende partij zich hiermee niet akkoord kan verklaren, gezien uit het recente **EASO Country Guidance Note Iraq van januari 2021**, wel degelijk blijkt dat verzoekers regio ernstige risico vertonen, zeker voor mensen met een specifiek profiel (zie supra): [...]

Verzoekende partij wenst hierbij dan ook op te merken dat Domiz gelegen is op 1u van Zakho en op 1,5u van Amedi!

Dat hij aldus niet ver woont van de meest getroffen regio's in Iraaks Koerdistan!

-4.2.6.

Tenslotte wenst verzoekende partij ook aan te halen dat zijn regio nog steeds erg volatiel is omwille van het conflict tussen Turkije en het PKK.

Dit blijkt ook het de VN Veiligheidsraad resolutie van 03/08/2021 : [...]

Opnieuw toont verzoekende partij een geheel ander beeld van de veiligheidssituatie in zijn regio en dat het Commissariaat-Generaal geen zorgvuldig onderzoek heeft gevoerd.

Dat verzoeker hiermee aantoont wel degelijk in aanraking kan komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Minstens dit het dossier teruggestuurd te worden voor verder onderzoek.

-4.2.7.

Besluit

Verzoekende partij heeft wel degelijk kunnen aantonen dat hij een actuele vrees heeft indien hij dient terug te keren naar Irak.

Niet enkel werd hij persoonlijk geïdende, het Commissariaat-Generaal heeft ook onvoldoende aangetoond dat verzoeker geen ernstig risico op vervolging zal ondervinden bij een terugkeer naar Irak, omwille van zijn activiteiten als alcoholhandelaar. Dit profiel, dat niet in twijfel wordt getrokken door het CGVS, geeft verzoeker een bijzonder kwetsbaar profiel, wat niet mee in de beoordeling werd genomen in haar onderzoek naar een schending van artikel 48/3 en 48/4 Vw.

Het Commissariaat-Generaal schendt in de bestreden beslissing de motiveringsplicht, alsook het zorgvuldigheidsprincipe, het redelijkheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel, doordat niet alle feitelijkeheden en elementen uit het dossier in rekening werden gebracht."

2.2. Bij aanvullende nota van 22 april 2022 brengt verweerder volgende landeninformatie (middels URL) bij:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance Note: "Iraq" van januari 2021;
- COI Focus "Irak – Veiligheidssituatie" van 24 november 2021;
- EASO Country of Origin Report "Iraq: Security situation" van oktober 2020;
- EASO COI Report: "Iraq – Internal mobility" van 5 februari 2019.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest

te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico

loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. Verzoeker voert aan dat hij bij terugkeer naar Irak vreest te worden gedood door de broers van zijn ex-vrouw.

De Raad sluit zich na kennisneming van de elementen in het dossier aan bij de vaststellingen van verweerder. Dienvolgens blijkt:

- hoewel niet betwist wordt dat verzoeker van 2015 tot 2018 als magazijnier werkte bij A.K., maakt hij niet aannemelijk dat dit werk leidde tot de voorgehouden vervolgingsfeiten;
- verzoeker slaagt er niet in concreet aannemelijk te maken in welke mate zijn werk bij de alcoholhandelaar geheim was en schept geen helder beeld van in hoeverre zijn familie op de hoogte was van zijn werk;
- verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring waarom verzoekers vriend bij zijn vader over verzoekers werk sprak;
- er kan niet worden aangenomen dat verzoeker op geen enkel moment ontkende bij de alcoholhandelaar te hebben gewerkt indien verzoeker in de drie jaar voordien steeds zou hebben geprobeerd zijn werk geheim te houden, te meer omdat de enige bron waarover verzoekers schoonvader beschikte een dronken vriend was en alcohol vrij verkrijgbaar is in de KAR (Koerdische Autonome Regio);
- verzoekers verklaringen aangaande de incidenten met de broers van zijn ex-vrouw zijn niet gedetailleerd en inconsistent, wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn relaas;
- verzoeker werd vanuit de stam niet aangesproken op zijn werk of alcoholgebruik en vermeldt evenmin incidenten met de bredere maatschappij in verband met zijn alcoholgebruik of werk.

De voormelde vaststellingen vinden steun in het dossier, zijn terecht en pertinent.

Verzoeker onderneemt in het verzoekschrift niet de minste concrete poging om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake het gegeven dat zijn familie niet op de hoogte was van zijn werk bij de alcoholhandelaar en aangaande het feit dat zijn vriend dronken was en geen andere keuze had dan op te biechten aan zijn vader dat hij dronken was in het bijzijn van verzoeker, het stellen dat hij geen andere keuze had dan toegeven aan zijn schoonvader dat hij bij de alcoholhandelaar werkte, het herhalen van de incidenten met zijn ex-schoonbroers waarover hij weinig gedetailleerde en inconsistente verklaringen heeft afgelegd, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit kan evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht, waarmee verzoeker er aldus niet in slaagt de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. Daar waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat uit de tijdens het persoonlijk onderhoud neergelegde foto's blijkt dat zijn oom zwaar toegetakeld werd bij het laatste bezoek van de broers van zijn ex-vrouw, gaat hij voorbij aan de motiveringen in de bestreden beslissing dienaangaande. In de bestreden beslissing wordt immers terecht gesteld dat uit de foto's en de kopie van het paspoort van S.S.I. alleen kan blijken dat deze man verwondingen aan zijn gezicht opliep, maar dat verzoeker niet aantoont dat de man in

kwestie verzoekers oom is of dat hij aangevallen werd als gevolg van verzoekers voorgehouden, doch niet aangetoond probleem, met zijn schoonbroers. Te dezen dient opgemerkt dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen moet ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op voorgaande vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers vrees voor zijn ex-schoonbroers in Irak.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals deze ook blijkt uit de update en analyse van verweerder ingevolge de aanvullende nota van 22 april 2022, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Duhok geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De informatie waarop verzoeker zich beroept is immers gelijklopend met deze van verweerder zoals opgenomen in de bestreden beslissing en de aanvullende nota.

Voor zover verzoeker in het verzoekschrift aanhaalt dat de informatie waarop verweerder zich in de bestreden beslissing baseert gedateerd is, dient vastgesteld dat verweerder middels de aanvullende nota van 22 april 2022 recentere informatie (COI Focus *Irak - Veiligheidssituatie* van 24 november 2021; EASO Country of Origin Report *Iraq: Security situation* van oktober 2020; EASO Country Guidance Note: *Iraq* van januari 2021, waarnaar verzoeker ook verwijst in het verzoekschrift) bijbrengt op basis waarvan de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Duhok, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja wordt geanalyseerd en terecht wordt besloten dat er actueel voor burgers in de provincie Duhok geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Daar waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar de situatie in de KAR dient opgemerkt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de aangehaalde luchtbombardementen, waarbij Turkije PKK-basissen viseert in bergachtig en dunbevolkt gebied, doelgericht van aard zijn. Bovendien blijkt uit deze informatie dat deze luchtaanvallen reeds plaatsvinden sinds het einde van de wapenstilstand in juli 2015 en dat het aantal incidenten waarbij burgerdoden vallen in het najaar van 2020 en het voorjaar van 2021 weer afnam.

Verzoeker maakt, zijn achtergrond als magazijnier in een alcoholhandel mee in aanmerking genomen, voorts niet aannemelijk dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS